

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנצרת

ת"פ 11-10-16150 מדינת ישראל נ. [REDACTED] (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת אילנית אימבר

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

1. [REDACTED] (קטין)
2. [REDACTED] (קטין)

נאשמים

החלטה

המזכירות תעביר את החלטתי מהיום המתירה את פרסום הכרעת הדין ללא ציון שמות הנאשמים (צוין "פלוגי") לידי הסגוריה הציבורית מחוז צפון (המבקשת).

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ד, 22 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

אילנית אימבר, שופטת

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנצרת

ת"פ 16150-10-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת אילנית אימבר

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

1. פלוני (קטין)
2. פלוני (קטין)

נאשמים

התפלת דין

הנאשמים מזוכים מן המיוחס להם בכתב האישום

מבוא:

כלפי נאשמים הניצבים בפני, מיוחסת עבירה של הפרעת שוטרי תפקיד, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז, 1977. כתב האישום הוגש ביום 3.10.11.

נטען כלפיהם, שתאריך 6.3.11 בשעה 3:00 לפנות בוקר הגיעו השוטרים שמעון נקש וחנן סיבוני מלווים בשוטרים נוספים למרכז השווקים ברחוב ירושלים הבירה בבית שאן בעיבות אירוע של חקמת רעש.

בהגנתם למקום ולאחר שהורו לאחד מן הנאשמים להפסיק להפעיל מפרח מוטורי הבחין השוטר סיבוני כי הנאשמים יחד עם קטין נוסף קוראים לעבר השוטר נאקש: "שמשון ההומי".

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנצרת

ת"פ 11-10-16150 מדינת ישראל נ (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 השוטר סיבוגי הודיע לנאשמים ולקטין חנוסף כי הם מעוכבים וחורה להם להיכנס לניידת.

2 לאחר כניסתם לניידת, נכנסו גם השוטרים, הגיע קטין חנוסף בשם נ.פ ופתח את הדלתות האחוריות
3 של הניידת על מנת לאפשר לנאשמים ולקטין לצאת מן הניידת.
4

5 באותן הנסיבות הכשילו הנאשמים את השוטרים במילוי תפקידם באופן שיצאו מן הניידת והחלו
6 לברוח כאשר השוטר נאקש צועק לעברם כי הם עצורים. זמן קצר לאחר מכן נתפסו הנאשם 2
7 והקטין כאשר נאשם העליה לברוח מהמקום.
8

9 הנאשמים העלו בתחילת הדרך טענה מקדמית אשר נדחתה ביום 11.3.12 בשל הצורך להתרשם
10 מהעדים.
11

12 נשמעו ראיות וסיכומים בעל פה.
13

14 פרשת התביעה :
15

16 מטעם המאשימה העידו מספר עדים.
17

18 ארז רוזנברג העיד ביום 10/3/13 כי לא זכר בדיוק את פרטי האירוע. ציין כי אנשים קיללו אך לא
19 זכר מי מהאנשים ואילו קללות. לאחר שרוען זיכרונם עלה לו חתובע היה נטען כי אינו זוכר וכי כל
20 שזכר נרשם בדו"ח שהוגש בהסכמת הצדדים.
21

22 מחקירתו הנגדית עלה כי אינו רשם כלל את שמות הנאשמים אלא של הקטין חנוסף. העד ציין כי
23 האירוע היה רב משתתפים, נזרקו אבנים ורוסט גז פלפל. עוד ענה העד בחקירה נגדית כי יצאו
24 שלושה קטינים אחד ברח ושניים יצאו מהרכב והשוטר שם עליהם יד.
25

26 חנו סיבוגי העיד ביום 28/11/12 כי אינו זוכר את האירוע, מכיר את הפרצופים ומרען את הזיכרון
27 על ידי עיין בדו"ח שהוגש וסומן ת/5. מעבר לדו"חות העד לא העיד מזכרונות.
28

29 בחקירתו הנגדית העיד כי היו שלושה שוטרים ושלושה מעוכבים בניידת רגילה של חמישה נוסעים.
30 לשאלת בית המשפט ציין העד כי סיבת העיכוב היתה העלבת עובד ציבור.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנצרת

ת"פ 16150-10-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

לשאלת בית משפט ענה העד כי "אלה שלושת הנערים שרשומים בת/5.

בעמוד 27 שורות 28-32 עונה העד:

ש: "אלה שלושת המעוכבים מיהם?"

ת: "מופיעים הכרטיס שלהם: א.כ, מ.א ו.נ.פ."

ש: אתה לא הבחנת ב.א.פ כי לא רשמת אותו?"

ת: אם הוא לא שוכן בבית הבחנתי בו."

עמוד 28 נשאל העד: איש טען לפני שעזבתם את המקום היה שימוש בגז מדמיע ובאבנים"

ת: "ישו בדיה, לפני שיצאנו לא היינו מדמיע רק בזמן הבריחה למנוע את הבריחה שלהם, לא היתה עילה להשתמש בגז מדמיע"

בעמוד 29 שורה 6 עונה העד:

ש: "נכון שעצרת אותו 2 מטר מהניידת?"

ת: "נכון שניים שלושה מטרים....הוא יצא בכוח לברור שהוא התחיל ריצה אני יכול להשיג את הליצנים האלה..."

ש: הם יצאו ואתם השתמשתם בגז פלפל?"

ת: "כן"

עדת התביעה גברת לירז כהן:

ציינה כי היא אינה זוכרת את האירוע.

חזרית אותו ערכה הוגש וסומן ת/9.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנצרת

ת"פ 16150-10-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

לא זכרה את שמות הנערים פרט לנוער בשם נ.פ. זכרה את אירוע ריסוס גז הפלפל, נזרקו אבנים על הניידת, צפתה מהצד ולא זכרה שהיו קריאות אזהרה טרם ריסוס גז הפלפל וכן לא הבחינה בריצת מי מהמעורבים.

השוטר שמשון נאקש העיד ביום 29/4/12.

הוגש מתוך שהותן על ידו וסומן ת/4. לגירסו הנאשמים היו תחילה מעוכבים, העד לא לקח חלק בעיכוב. העד מוסיף לציין כי השתמש בגז פלפל ועוד מציין במסגרת חקירה נגדית כי החשודים לא הוזהרו טרם השימוש. לדברי העד ציין בפני המעוכבים כי הם עצורים אך לא ערך מזכר על כך.

עמוד 15 שורה 21-22:

ש: "למה עיכבת את הנאשם 1?"

ת: "על העלבה, משהו צעק אני לא ראיתי, חקרתי את הנאשם אני סייעתו לו"

ובחמש:

ש: "אני אומר לך שחנן אמר שהוא לא הצליח להבין מהמקרה"
ת: "אם הוא אמר מקובל עלי"

עמוד 18 שורה 6 "אני לא ראיתי ספציפית מי צעק לעברי שמשון החזמר"

שורה 19: "תוך כדי ריצה צעקתי אתם עצורים, ריססתי בפלפל שהייתי במרחק מטר וחצי מהם"

מטעם החגנה העידו הנאשמים.

דיון והכרעה:

כאמור במבוא, העבירה המיוחסת לנאשמים הינה עבירה של הפרעה לשוטר בעת מלוי תפקידו.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנצרת

ת"פ 11-10-16150 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטיין) ואח'

תיק חיצוני:

על בית המשפט לבחון עבירה זו בראי האירוע אשר לטענת המאשימה קדם לאירוע זה.

- 1
- 2
- 3 הסגורים המלומדים הפנו לכך שהעבירה של העלבת עובד ציבור נזונה בהרחבה ברע"פ 2660/05
- 4 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן 13.8.08). ובקצרה, שוטר, הואשם על ידי
- 5 המערער, בשיתוף פעולה עם עבריינים, כאשר המערער תלה כרזה מול תחנת המשטרה בה משרת
- 6 השוטר.
- 7 התובע המלומד, השיב לטענה זו, שהשוטר אינו משפטן ואין הוא צריך להפעיל שיקול דעת "משפטי"
- 8 בבואו לעכב אדם בהעבירה.
- 9
- 10 בעניינים, אין חולק על כך שהאשמים ידעו שהייתה שירה, במקהלה, בסמיכות לאירוע הפעלת
- 11 המפוח - אותו רעש בגינו הוזמנה השירה.
- 12 למרות זאת, אני סבורה כי שירה מעין זו שנשמעה כלפי השוטר נקש, על אף שהיא בזויה ומכוערת,
- 13 אינה עולה לטעמי לכדי אותה העלבת עובד ציבור, כמו שנדונה בעניין אונגרפלד.
- 14 ההלכה אינה מתייחסת לקללות כגון אלו שהושמעו לעבר השוטר נקש, היא זנה בפגיעה ממשית
- 15 בעבודתו של נציג הציבור, באופן המכיל לו לבצע את עבודתו נאמנה ופוגע בעצם מילוי תפקידו.
- 16 בנוסף, טען התובע המלומד, שהמבחן לעניין העיכוב הוא מבחן סובייקטיבי, וכן הציג פסיקה של
- 17 בית המשפט העליון, הקובעת הגם ששוטר עצמו לא ידע את חשיבות עיכובו של חשוד, די בכך
- 18 שהחשוד יזהה שמדובר בשוטר וידע לבד מדוע השוטר מבקש לעכב אותו [ראו ע"פ 175/06, (פורסם
- 19 בנבו) ניתן 11.10.07].
- 20 בניגוד לדעת התובע, אני סבורה כי על שוטר בתפקיד להפעיל שיקול דעת והגם שאינו "משפטי"
- 21 לדבריו, אלא היגיון בריא העולה בקנה אחד עם עבודתו כאוכף חוק כל שכן עסקת קטינים.
- 22
- 23 במקרה דנן, היה על השוטרים לדעת להפריד בין אירוע הפעלת המפוח, לשירה שנלוותה אליו.
- 24 השוטרים נקראו למקום על מנת להפסיק מפגע של רעש, ובמקום זאת בחרו להתמקד בעלבון אישי
- 25 שהוטח כלפי אחד מהם, שכאמור, אין הוא עולה כדי העלבת עובד ציבור כמשמעותה בפסיקה.
- 26 עסקינן בדיני עונשין, בהם פירוש מעשה העבירה צריך שיהיה מצמצם בעניינו של הנאשם.
- 27
- 28

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנצרת

ת"פ 16150-10-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 יתר על כן, ראוי טרם הכנסת קטין לתוך נידת משטרה, תוך הגבלת חירותו, צריך שהסיבה לכך
2 תהיה בגין איסור אשר מוסכם בדין כי לכך התכוון המחוקק ואשר הוא עלול לסכן את שלומו או
3 בטחונו של אדם, בטחון הציבור, או בטחון המדינה.
4 לא כך היה במקרה דנן.
5

6 מהראיות שהוצגו בפני ומדברי העדים עולה כי במקום נכחו אנשים רבים אשר שרו בקולות רמים,
7 קיללו וצעקו זרקו אבנים על נידת המשטרה בה בעת ישבו הנאשמים בתוך הניידת.
8 חשומר טאקש חתך הפלל וייתכן שאף שוטרים אחרים ואשר גרם לנאשמים אי נוחות ומחנק
9 בתוך הניידת על אף שלא התנגדו למעצר. על אף שהשוטר נקאש העיד כי ריסס את גו הפלפל עם
10 יציאת הקטינים מהניידת, אמרה עלי גירסת הנאשמים כי הרגישו מחנק קודם לפתיחת הדלת וכי
11 לא מן הנמנע כי שוטר נוסף אשר הובר לעדות ריסס את גו הפלפל. העדויות אינן מלאות ועל כן
12 התמונה המלאה לא נפרשה בענין. במקום נכחו שוטרים נוספים ואזרחים נוספים אשר לא הובאו
13 על ידי המאשימה לעדות. מעיון בנוחלי הפעלת גו הפלפל ומדברי העדים עולה תמונה של חוסר
14 בקיאות בנוחלי גו פלפל ואופן השימוש בו בלתי נכון של חשודים בהפרעה לשוטר בעת מלוי תפקידו
15 כמתואר בעובדות כתב האישום. כמו כן לא נעשתה כל אבחנה בשימוש כלפי קטינים.
16

17 משקבעתי שנשמט יסוד העבירה של העלבת עובד ציבור, מצנו קם החשד לעכב את הנאשמים, ניתן
18 לומר שנשמטת נילת העיכוב הראשונית כלפיחם. מכאן בוצעו צעדים כדין, ומשבוצע שלא כדין, הרי
19 שיש לזכותם מהעבירה בה הואשמו בעקבות האירוע.
20 למלה מן הצורך, אני רואה לנכון להתייחס גם לסוגיית העיכוב עצמו, שהנבילה לעבירה של הפרעת
21 שוטר למילוי תפקידו.
22

23 המלומד " קדמי, בספרו "סדר הדין בפלילים" מעיר לגבי סוגיית העיכוב את המילים הבאים,
24 שיפס גם לעניינו:
25

26 "הדין קובע, כי הזכות להתנגד למעצר בלתי חוקי הינה, פועל יוצא של זכות היסוד לחירות
27 אישית. כיוון שכך, זכות זו כוללת לא רק את הזכות הסבילה "להתחמק" ואפילו "לברוח" מן
28 המעצר, אלא את הזכות "הפעילה" להתנגד למעצר בכוח סביר. התנגדות כזו לא יהיה בה
29 כשלעצמה משום מעשה עבירה, ובלבד שלא חרגה מן הסביר וההולם באותן נסיבות. מידת הכוח

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנצרת

ת"פ 16150-10-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 המופעלת ע"י המתנגד מותנית, מסבע הדברים במידת הכוח הננקטת נגדו על מנת לכפות עליו
2 את המעצר, אך צריכה זו להיות מידת כוח שאינה מופרזת בנסיבות העניין. זאת, עפ"י אמת
3 מידה סבירה של הגיון ושכל ישר, כאשר הנטייה היא שלא להחמיר עם המתנגד ולהותיר לו
4 מרחב פעולת התנגדות ככל שהדעת סובלת, ותוך קיום יחס הולם בין הנזק הכרוך בפגיעה
5 בחירותו של הצעור, לבין הנזק הצפוי לעצור עקב התנגדותו של הצעור".

6 (קדמי, ד"ר הדין בפלילים, חלק ראשון, חלוקים שלפני משפט א', תשס"ח 2008, 144-146)

7 במקרה דנן, עם עיכובם של החשודים היה בגין חשד למעשה, שלא המחוקק ולא בית המשפט,
8 התכוון לכך שיחשב כדור העליון עובד ציבור, מכיוון שכך, הרי שקמה לנאשמים הזכות להתנגד.

9 עובדות המקרה כפי שהוצגו באמצעות האיות המאשימה מלמדות אותנו כי הנאשמים לא התנגדו
10 תוך הפעלת אלימות כלפי השוטרים.

11 לא הם אלה שהפריעו למהלך נסיעת הניידת, הם אלו שנידו אבנים לעברה ולא הם אלו שפתחו
12 את הדלת על מנת לצאת ממנה. יתרה על כך, הנאשמים העלו ספק בגרסת המאשימה לפיה רוסס גז
13 על ידי השוטרים אשר גרם למחנק ולפתיחת הדלת על ידי האחרים ועל כך יציאתם היתה לגיטימית
14 על ידי השוטרים אשר גרם למחנק ולפתיחת הדלת על ידי האחרים ועל כך יציאתם היתה לגיטימית

סוף דבר:

15 עסקינן באירוע רב משתתפים והוגש כתב אישום רק על ידי שני הנאשמים הקטינים בלבד מסך
16 החמונים. עדי התביעה לא הצביעו על הנאשמים כגורם אשר צעק לעבר השוטר נקאש "שמשון
17 החומו". משקבעתי כי בדברים אלה שטאמרו על ידי החמונים ולא דווקא על ידי הנאשמים וגם אם
18 נאמרו אינם בבחינת עבירה במקרה דנן הרי שלא קמה לשוטרים זכות חוקית לעצור את הקטינים
19 ללא עילה חוקית.

20 יציאתם של הקטינים מהניידת אינם בבחינת הפרעה לשוטר הן לאור קביעתי לעי"ל והן לאור
21 ריסוס גז הפלפל אשר גרם למחנק. הקטינים היו נתונים בניידת סגורה כאשר החמונים מחוצה לה
22 מיידיים אבנים ומסככים אותם האמנתי לנאשמים כי לא גובשה בליבם כוונה לברוח מהניידת ובכך
23 להכשיל את השוטרים בתפקידם.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנצרת

ת"פ 16150-10-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 הקטינים נכנסו לניידת מרצונם החופשי וללא כל התנגדות או הפעלת אלימות מצד המעכבים. כך
2 נטען בכתב האישום וכך גם הוכח בפני במסגרת הראיות. התנהגות זו מלמדת על כך שהנאשמים
3 צייתו דווקא לחוראות השוטרים על שאף העיכוב היה מנוגד לדין. כמו כן, השוטרים לא ציינו
4 בעדותם כי עד לפתיחת הדלת על ידי הקטין מחוץ לניידת התנהגו הנאשמים בניגוד לחוק. לא
5 קיללו, לא התנגדו ולא ניסו להתנגד למסירת פרטים או לעיכוב.

6 מהעדויות שעלו בפני הן מטעם המאשימה והן מטעם ההגנה מידיי האבנים הם שביצעו עבירות
7 פליליות ברות עיכוב ומעצר והיה על השוטרים לפעול כנגדם. מקובלת עלי גירסת הנאשמים לפיה
8 הדלת נפתחה על ידי קטין נוסף נ.פ. בשל השימוש בגז לפלל, בשל הסכנה של ידווי אבנים והגנה על
9 גופם וחירותם. אני קובעת כי הקטינים יצאו מן הניידת ללא כל כוונה להפריע לשוטרים בעת מילוי
10 תפקידם.

11
12
13 כאמור, המאשימה לא עמדה בגסל הוכחה אשמתם של הנאשמים ואני מזכה את הנאשמים
14 מעבירה של הפרעת שוטרים במילוי תפקידם-לכאמור, 275 לחוק העונשין, התשל"ז, 1977.

15
16 זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

17 מתירה פרסום החלטה זו.

18
19 ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ד, 06/01/2014 במעמד הנוכחים
20
21
22
23

אילנית אימבר, שופטת

24
25
26

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנצרת

ת"פ 11-10-16150 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

הוקלד על ידי ציפי טנגבאום

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ד, 22 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

אילנית אימבר, שופטת

החתיים סגורות